

suuri - serkulle ja hänen vaimille - 7) H. Helleen
Pienen muistoksi: 4.5.1987

Joulukuun 1985

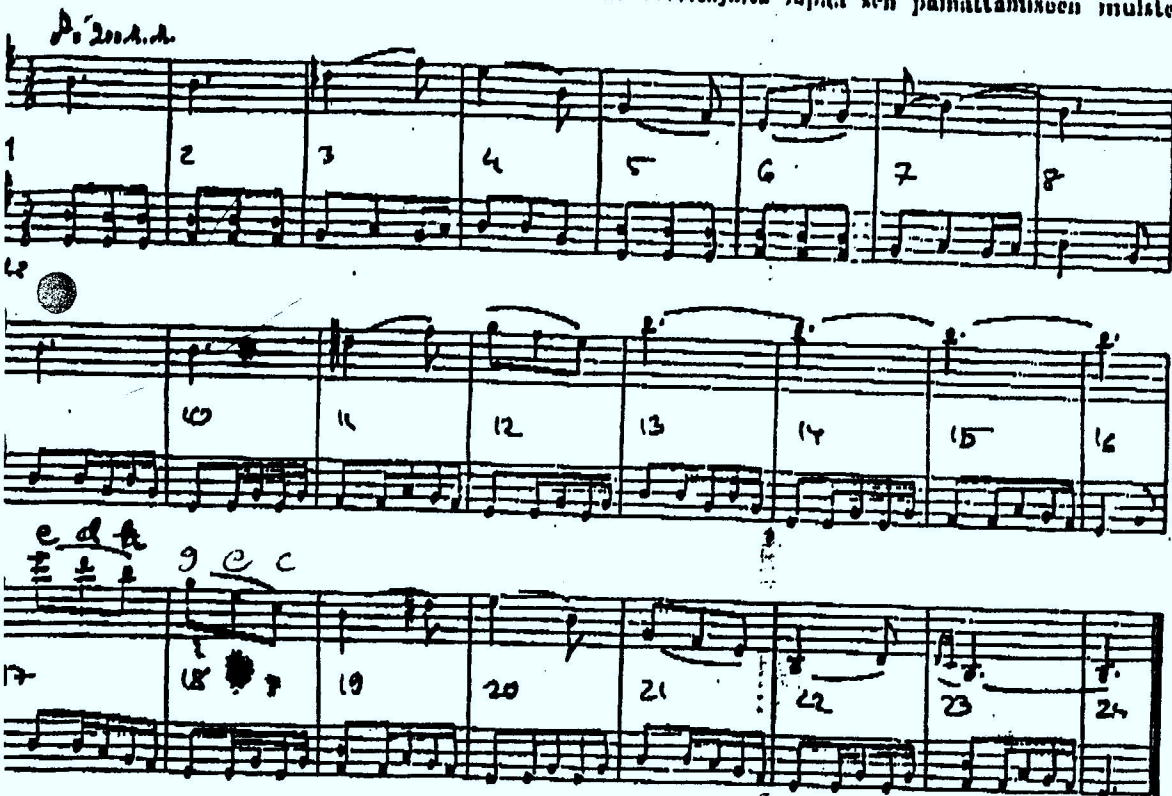
VÄISÄNEN:

ERÄS SOITTOHETKI.

Maaria Halonen

— Oli Ahon syntymäpäivä muistakseni
on vuonna, jolloin putosi se hirvullinen meteori
oleen lähellä Porvoota. Pekka asui silloin Ku-
ulassa ja Sibellus sattui olemaan mainittuna
ni Pekan luona käymässä. Pekka soitteli kan-
ta, ja kun Sibellus kuunteli tuota valssia, niin
anoti suohonpa voisi kirjoittaa viulullekin jota-
Annoin hänelle nuottipaperia, eikä kestänyt
hoikkaa, kun jutut olivat vahvina. Piti lähteä
lue serenadille, mutta Aho sattuiikin tule-
melle.

rauksiin. Haloksen perhepiirissä kuultiinkin sitten
usein kanteleen säestämää Sibelluksen melodiat. Kun
tämmin oikea pöytä ei ollut kansansävelmiä sisältä-
vää kokonaisuutta ja kun sekä Pekka että Heikki
Halonen ovat jo mannan majalla, olen ajatellut,
ettei Johan Ahon kunninksi improvisoitu tunnelmal-
linen soittohetki olisi häipyä unhoon. Luonnollis-
esti ei Sibelluksen tuolloin kirjoittama viulusävelmä
ole painetuissa opuksissa, tuskinpa hänen hallussaan
olevissa käsikirjoituksissakaan. Askettain pyytä-
essäni säveltäjältä lupaa sen painattamiseen muisteli-

lläoleva muistelmia on nuottipaperilla, jonka
Halonen n. kahdeksan vuotta sitten lähetti
joltaneelle julkaisutarkoituksia varten. Paperi
n. viisikielisen kanteleen sävelmiä, jotka
umoin kuin veljensäkin, oli oppinut äidiltään
ka sitten painettiin julkaisussa 'Kantele- ja
kosävelmiä'. Kyselyn valssi oli viulutaitelli-
ma erikoisen mielenkiintoisen sen johdosta että
nen Pekka-veljensä esittämässä, oli herättänyt
estarin huomiota ylläkuvalta asiastaan seu-

man yhteydessä hän oli epäileväällä kannalla. Huomaut-
taen sävelmän ilmapäisydestä. Käsitän mestarin
suostumukseen lähinnä siten, että hän antaa arvon
rakkaudelle, jolla Halonen hänen sävelmäänsä vaali-
vat. Sitä on nyt tilaisuus saattaa julkisuuteen
erikoislaatuisen soitto-kätkelmä, jossa Sibelluksen
viulu lämpimästi tervehtii vaathanonta viisikielisiä
kanteleita. Tämä henke tapahtunut 11 p:nä syys-
kuuta 1909.

t tuntuva hyvin rohkeutta, mutta ne ovat
tut niin loogisesti ja vakuuttavasti, ettei
eseni kirjan luetuun jua epäilemään niiden
ista. Näin mestarimme omaperäinen, esiku-
dittaanaton sinfonian noreus on saanut lie-
sti pölvän, mutta samalla mitä postitiivisim-
rovoatelu. Cecil Gray on lähdekseni kirjalli-
hnyt voimallista pioneerin työtä. Englannissa
erikseen onkin mestarimme sinfonioita ruvettu
enemmän tutkimaan ja löydetty niistä yhä

uusia puolia, jotka vain varmistavat käsityksi suu-
resta, yksinäisestä nerosta. Pienenä esimerkkinä vain
muutama lähdekseni Englannissa melkoista huonola
saavuttaneen, musiikkikirjallija Constant Lambert'in
v. 1934 ilmestynyt teoksen 'Mude ho', joka käsi-
tellessään nykyisen musiikin problemia suorastaan
huipentuu Sibellus-nimeen. Sitä todistavat jo sellai-
set luvut teoksen lopussa kuin 'Sibellus ja muodon
ehyys'. Sinfonian problemia, jossa Sibelluksen nimi
on keskeisin ja 'Sibellus ja tulevaisuuden musiikki'.

- 171 -

Pitva ja Seppo Paskamäkelä
Tammela 23.10.87
Maaria Halonen